

શ્રી

દેવી માતાના ગરબા તથા આરતીઓ.

પટેલ મોતીલાલ ખેડોરભાઈ.
મુકામ વટવા મીડુઈ દરગાહ અમદાવાદ.
જ્ઞાતી પ્રસિદ્ધ કુતુબ,
વોરા. જસુ તીર્થ રેવાશહેર અમદાવાદ.

અમદાવાદમાં યાનકોરના નાકે “મનહર પ્રીન્ટિંગ પ્રેસ”માં
મોતીલાલ ગણપતરામે છાપ્યા.

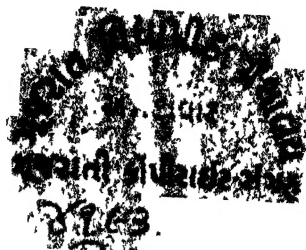
આવૃત્તિ ૧ લી.

પ્રત ૧૦૦૦.

સંવત ૧૯૬૮.

સને ૧૯૧૨.

કીંમત. રૂ. ૦-૨-૦

ગુજરાત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથાલય

[ગજગર્ભી ક નીરાશ્રિટ 1વભાગ]

અનુક્રમાંક ૪૧૮૩

વર્ગીક

પુસ્તકનું નામ દેવ મહાત્મા ૦૧૨૦૦૧

વિષય ૫૨૫.૬૬૭

દેવી માતાના ગરબા.

મંગળાચરણ.

નમિએ કરજોડી માતું તને.

પ્રજ્ઞા કુલની તું અધિષ્ઠાત્રી

નમિએ. નમિએ. નમિએ.

વિમળ મતિ છે.

સર્વદા તુજ ચરણ ગતિ દે.

અતિ આનંદે સ્મરિએ તમને

જય જય જય જય આયત્રી

નમિએ.

સુકળ કતિદે.

નમિએ.

સ્તુતિ.

જય જય હે પરમ કૃપાળુ.

ધૃતરી તુજ ગહન ગતિછે, કૃતિ સુમતિ દે દુરમતિહરી જય.

કાન્તી શાન્તી રૂપે બ્યાપી, બુદ્ધિ શુદ્ધિ હૃદય સ્થાપી

બ્રાન્તિને વિશ્રાન્તિ આપી, વાહ અરી પ્રમાદ કાપી.

જ્ઞાન ધ્યાન દે ગરૂડ વાહીની, ચીત રહે ચરણ સદાય ખરે જય.

રાગ. પરજ (૧)

ધન્ય છે દેવી માતનેરે, ખાવન કરી ગુજરાન,

હાસો હરસન આપીયાં, મળ્યાં પોતે સાક્ષાત. ધન્ય છે ૧

હરશન કરવા આવતાંરે, ટળે ત્રિવિધીનાં ત.પ,

દુઃખ ટળ્યાં મારાં આ વખતે, મળ્યાં માતાંજી માખાપ. ધન્ય છે. ૨
 ધન ઘડી ધન આજનીરે, ધન્ય છે આજનો દીન,
 માતાજીનાં દરસન કરવાથી, થઈ ગયા છે પાવન. ધન્ય છે. ૩
 ખેડ કરજોડી વિનવુંરે, નમી નમી લાગુ પાય,
 દેવી માતાને જાડેં ખારજો, મારાં પાપ કપાય. ધન્ય છે. ૪
 વટવા ગામની દેવી તું તો, મારી રાખોને લાજ.
 શરણે આ સેવક આવીઓ, રાખો ચરણ કમળ પાસ. ધન્ય છે. ૫
 દાસ મણીમઈ પાયે નમેરે, છે તારા દાસનો દાસ,
 ખાંચ પ્રહ્યાની લજ્જા રાખશો, મુને તમારી આશ. ધન્ય છે. ૬

(આજ વહેલાં નીશાળે આવજો) (૨)

ગોખની સોલા સારી, દેવી માતા ગોખની સોલા સારી. ટેક.
 સેવા કરે તેને મહા સુખ આપે, સહાય કરે દેવી માતા. દેવી મા. ૧
 સોના રૂપાનાં માને છત્રભિરાજે, દી કજ્યેત ઝમકારી દેવા મા. ૨
 ખડગ ત્રીશુર માને ગોખે ઘણેગં, રત્ન જડોત ચગકાવી. દેવીમા ૩
 શણગાર પહેયાં માએ સોળશોલીતા, નાકે વેસરવાળો. દેવીમા. ૪
 સોલકીની સોલા રાખી, નર કીધે હુંતી નારી. દેવીમા. ૫
 દાસ મણીમાઇ કહે મૈયા મારે, મોટી છે આથ તમારી. દેવીમા. ૬

(કામ છે દુષ્ટ વિકારી) (૩)

સહાય કરોને હમારી, અહામાતા સહાય કરોને હમારી.
 આવ્યો હું શરણ તમારી, અહા માતા સહાય કરોને હમારી.

ભવના સાગરનો પાર ન આંચો, દારૂણ દુઃખ બહુ ભારી. અહા.
 ઠોટીક જન્મનાં પાપજ મારાં, ટાળોને માતાજ મારો. અહા.
 દેહી ધરી મેં કંઈ નવ કરીયું, ભકતી થઈ ન તમારી. અહા.
 માતા હુંતો ગુનેગાર તમારો, શી ગતી થાશેજ મારી. અહા.
 નમન કરું હું માતાજી તમને, ઉતારોને ભવંપારી. અહા.
 કૃપા કરી આપોશરણ તમારો, તો સદગદી થાયજ મારી. અહા.
 ભવજલ તારો કષ્ટ નિવારો, દેહી બંધન છોડે ભારી, અહા.
 હું અપરાધી દાસ તમારો, તસ્તી આપુજી ભારી. અહા.
 આરે કાયાનો નહિરે ભરોંસો, જોઉં નજરે નિહારી. અહા.
 ધન્ય છેરે માતા હો સુખ પ્રાપ્તો, દાસ સોમેશ્વર કહે નામી. અહા.

(કાનુડો શું જાણે મારી પ્રીત.) (૪)

દાસને આપ્ત તમારી એક, માતા મારી વારે ચઢે. ભવજલ
 તરવાની આસ અમારી. માતા.
 કાપો દુઃખ સેવકનાં માતા, કાપો કરરરરરે. સેવકને આસા.
 ભવ દરોઆથી મુજને મુકતજ કરજો માતા.
 ભવજલ તરવાની આસ તારો તરરરરરે સેવકને આસા.
 કુપંથ તજી મુકમ પંથ સુખડો માતા,
 દુઃખ હરોને મોરી માત હરસ્યો હરરરરરે. સેવકને આસા.
 ગરીબ જાણી દયા કરજો માતા,
 સેવકનાં છો પ્રતીપાળ માતા તરરરરરે. સેવકને આસા.
 દાસ સોમેશ્વરની વીનતી ઉર ધરજો માતા,

ઉગારો બાળતાં હવમાંથી માતા ઉગારો અરરરરરે. સેવકને આસા.

(કલ્યાણ) (૫)

શ્રી સેવકના પતિ, દેવી છે અગમ ગતી,
આપને પ્રણામ કરુંછું, આપો સુખ મતિ,
વટવા ગામની દેવી મમમાતા, માતાજી સુખધામ;
શું સેવકપર મહેર કરીને, દરશન દેસો આજ. શ્રી સેવકના.
આમ ગામના સેવક આવે, સુણી આપનું નામ,
પતિત પાવન અધમ ઓધારણ, દો સર્વાત્મા સ્યામ. શ્રી સેવકના.
દાસ તમારા અરજ કરેછે, બેઉ કર જોડી આજ,
સેવક આવે સરણે માતા, રાખો તેમની લાજ. શ્રી સેવકના.
આપતણા આં સેવક ઉપર, કરજો માતા મહેર,
સ્તુતિ કરીએ માતા મારી, દીન દીન આનંદલેર. શ્રી સેવકના.
ગરબો.

વૃદ્ધાવનમાં રંગીલો સ્યામ ખેલે. (૬)

વટવામાં તો દેવી માતા ગાજે, ત્યાંતો હૃદયપુરી સમઘટા ટેક.
બનીછે લહેર, આનંદલેર, ખુશી ઘેર ઘેર ઠેર,

સાખી— બાદરવાની આઠમે, થાય છે બેગા લોક
સુદી આઠમની રાતને ને.મનું પ્રભાત.

તેના દીનની સેરાને બલીહારી,
મોટો આનંદ જાને છે આનંદહારી,

સાખી— પુલો તાલ મૃદંગને, ભુગોળોનો લણકાર.
ધમકાર ધરણી ડગે, માણસ તણો નહી પાર.

જવા ઇચ્છે છે લકત મોટા જન

જવા ઇચ્છે છે લોકો કેરાં મન

સાખી— તે દીનની સોભા તણો, કવી ન કરે વીસ્તાર.

સજન જનોને લજન છે, નવ સમજે શુમાર.

જાને આનંદમાં પ્રેમ મગન.

તેવા દીવસ છે ધન્ય ધન્ય.

સાખી— સેવક સઉ દસ્કોઈના, આવે છે આસન
દરસનથી પરસન કરે નીર્મળ સઉનાં મન

આવે નરનારી માતાને આસન

આવનાર કેરાં મન છે પ્રસન્ન,

સાખી— સદ્ ભાગ્ય માતાજી તણું, દેવળ તો જોવાય
ધન્ય ધન્ય જે નરનારને, માતાજી તણા શુભગાય.

જે કોઈ ગરબો પ્રેમ કરીને ગાસે

તેનાં પાપ પલકમાં જાસે

સાખી— વહાણાં જન વિરલા, ખુધી માન ગણાય,
નરનારીને વીનવું, માતાજી ચરણે જાય.

ટાળે તન કેરાં તાપ.

કાલાવાલા કરો કરજોડી.

સાખી— ગરબો ગાવે પ્રીતથી, દાસ તણો આ દાસ.

માતાજી ચરણ મણીભાઈ કહે માતા તમારી આસ.
જે આ પ્રેમ કરી ગરબો કાઢ ગાસે.
તેનો સેજમાં વૈકુંઠ વાસ જાસે.

(ગરબી) માલ (૬)

કેણુ છે કળીમાં સાચું,—ખાખા વિના કોણુ છે કળીમાં સાચું.
ત્રિભુવન તારણુ તારો છું દાસ, અન્યને માતા નહિ જાયું. ખાં
જગત જનુની દેવી માતા, આઈ વિના સરવે કાયું. ખાં
પ્રેમે જેણે પોષણુ કરી વાળ્યાં, તેને પદ્મે જઈ ખાજું. ખાં
જઠરાંએ જનુનીને જાળવોએ, નામિ શીશ નારયણી નાયું. ખાં
સદા સેવક શક્તિ છું હું તમારો, દેવી માતાને બળે ગાજું. ખાં
મણીભાઈ કહે ખાખા ન શેવે, ખાખાને તેનું કાયું. ખાં

(રાગ ઉપરનો) (૮)

ખાખા તણી લહે લાગી—મારે મનં, ખાખાતણી લહે લાગી.
દેવી માતા તે દીનદયાળી, શરણું લેઉ શક્તી માગી. મારેં
ત્રિભુવન તારણુ અધમ આધારણુ, ભજતાં ભાવટ લાગી. મારેં
ભક્ત વત્સલ ભવાની મનં ભાવે, ભક્તિ એ ઉત્તર જાગી. મારેં
મનં મારૂં માજી તુંજમાં પરબો, જાણે રહું સંસાર ત્યાગી. મારેં
મણીભાઈ તારા દાસનો દાસ છે, ભક્તી લેઉ માતા હું માગી. મારેં

(કામ છે દુષ્ટ વિકારી) (૯)

દરશન દોને આ વારી, અહા માતા દરસન દોને આ વારી.

ભવના દરીયામાં મુજને લાગ્યો, સુષ્ટી તણો ઘા અકારી, અહા.
 કરમે લખેલા લેખજ મારા, નહિ વિધાતા ફેરવનારી. અહા.
 બહુરે થયા માતા દેવ મારાથી, તે સરવે ટાલોને માતા હમારી અ.
 હું તોરે સમજ્યો પાપી સંસારા, ઝટપટ લ્યો મુને તારી. અહા
 ઝાઝુરે શું કહું માતાજી મારી, કહેવાની રહો નથી બારી. અહા
 શરણે લેજો કૃપા કરી કરોને, આશા છે એક તમારી. અહા.
 હાસ સોમાભાઈ પાચે નમે છે, માતા તમપર હું બહુવારો. અહા.

(ગરબી) (૧૦)

મારી દેવી માત દરસન કરવાને, માનો જોયા સરખો ચોક
 ચાચર ફરીએ દુખડાં હરીએ મના ગુણલા ગાઈએ.
 દેવી માતનું નામ સમરતાં ઘણુંજ સુખોયાં થઈએ. દરસન.
 આઈ અબાઈ ગણપતી ભૈરવ, ત્યાં બેઠાં હરસીધરે
 પંચ તીરથની પુજા કરતાં, પામે છે નવનીધરે. દરસન.
 ત્રણ મૈત્ર તીરથ છે મોટું, ધનપાણેશ્વર મહાદેવરે,
 સોમવારની પુજા કરતાં, થાયે પ્રાશ્નિત નાસરે. દરસન.
 પંચ તીરથની પુજા કરતાં, દેહીનાં દુખડાં વામેરે,
 સોમાભાઈ કહે ભગવતી સેવતાં, પુરણ પઢવી પામેરે. દરસન.

(રાગ માઠ) (૧૧)

મળ્યે સોનાની માંડવી બનાવી, દેવી માતા ગરબે ખેલો મતખાડી
 બાહરવા અઠમીની સત અજવાળી, દેવી માતા ગરબે ખેલો મત.

પ્રથમ સમરૂરે સરસ્વતીમાય, ગુણુ સેવક તમારા ગાય. દેવી.
 કડાંરે ચિત્રને મોરડા સોભે, મોટા મુનીવરના મન લોભે. દેવી.
 આગળ પુષ્પનાં તોરણુ લહેકે, અગરચંદનનાં ધુપ બહુ બહેકે. દેવી.
 આવીરેથોસઠજોગણીઓજોવા, લેસ્વ આઠ્યાછે બાવનલોગ લેવા. દેવી
 ફરે પુદ્ડીને અંગ હડાવે, પગ માંડેને ધરતી ધુબાવે. દેવી.
 માજી વેદની માતા કહાવો, ચાચર ગરબે રમવાને તમે આવો. દેવી
 આઠ્યાં વડુચીને વારાહી, દેવ સાથે દુર્ગાબાઇ. દેવી.
 બ્રહ્માં હંસે ચઢીને ત્યાં આઠ્યાં, સાથે સાવિત્રિને તેડી લાઠ્યા. દેવી.
 કમળા આઠ્યાં કૃષ્ણ કેરી સંગે, વિષ્ણુ વાંસળી વગાડે બહુ રંગે દે.
 ઉમીઆ આઠ્યાં શીવજી કેરી સંગી, શંકરડમરૂ વગાડે બહુરંગે. દે.
 રૂપી સહસ્રઅઠાસી ત્યાંઆઠ્યાં, સાથે રૂપી પત્નીનેતેડા લાઠ્યા. દે.
 પટેલ મણીભાઈતારાદાસનો દાસછે, રાખો ચરણકમળ કેરી પાસ. દે.

રાગ. પુનમચાંદની (૧૨)

સોભે દેવી માતાનો ચોક બહુ રળીઆમણેરે,
 વસીઆં જગત જનુની ત્રિપુરારો શ્રી મહીમાય.
 ચાલો હળી મળી સરવે દેવીમાને પુજવારે, ટેક.
 ગાઓ ગરબા સરવે ઉલટ ધરી મનમાંય. ચાલો
 સાખી— સિદ્ધાસન પર સોભીતાં, ભગવતી જગ કીરતાર.
 અલકાર બહુ ઓપિતા, ધર્યાં સોળ શણગાર.
 સામે શંભુ વામે વારાહી બીરાજતાંરે
 વસતાં આસપાસના બટુક લેસ્વ ગણેશ. ચાલો

સાખી— ક્ષણભંગુર આ દેહ છે, જેનો નહીં વિશ્વાસ,
પળમાંહે તે ડગમગે, રહે મનમાં સૌ આસ,

જે છે સરવ જગતનો તત્ત્વ સાર તેં સોધાનેરે,
જાણે! સમજી લેવો અમુલ્ય સમયનો હહાર ચાલો.

સાખી— માયા જગજંજાળમાં, વીટાળ્યાં સૌ લોક.
જીકું છે તે જાણીને, અંતે સર્વે ફોક.

એવું સમજી શેવા સ્મરણ કરીએ ભવચીરે,
રાખી ટેક ભજનથી તરીએ ભવજલપાર. ચાલો.

સાખી— શિવ વિષ્ણુ ત્રિધી દેવ સહુ, ભજતા નિત્યે નામ.
આદી શક્તી નારાયણી, આપે વાંચિછત કામ.

નમી નમી નામ નિરંતર મુખથી સર્વે ઓચરેરે,
નિત્ય નિયમ ધરીને જય જય દેવી. ચાલો.

ગરબી. રાગ. માહ. (૧૩)

રંગમાં આંખડી રાતી, આજ માતી રંગમાં આંખડી રાખી ટેક.
ગુણવંતી મા ગોળે ખીરાળે. મદલરી મદમાતી. આજ.

વાદ તણે બાહન ચઢીને, દૈત્યેના સામુ ધાતી, આજ.
ઢહે સોમાજાઈ જે લાગે ભજશે, તરવાર તેની તાતી, આજ.

રાગ. ઉપરનો (૧૪)

રંગમાં દૈત્યોને રાજયાં આજ માએ રંગમાં દૈત્યોને રોળયા.

માર્યો તે શુભ નિસુભ મતબાલો, ધરણી ઉપર ઢાળયાં. આજ.
 માર્યો તે મહિસાસુર મતવાલો, ચંડ મુંડલેને ચાળયા. આજ.
 પડ્યો પડ્યો પોકાર કરે છે, ત્રિસુળ ઉપર તોળયા. આજ.

શ્રી દેવી માતાના મહિના. (૧૫)

કે મુજ પર મહેર કરો માણ. ટેક.
 દારતક કરણા કરો માણ, ગુરૂગમ ન મળે છુ'પાણ.
 તારા ગુણ ગાવાને રાણ, કે મુજ. ૧
 માગસરે માન રાખો માઈ, સેવન કરૂં રાત દિવસ તાઈ.
 એતો જન્મ મરણ ટળ્યા સાઈ, કે મુજ. ૨
 પોષે તો પ્રેમ ધણે રાખું, દિવસ રેણી એક વાર લાખું.
 સદાએ જાપ હૃદયમાં જાપું, કે મુજ. ૩
 મહા એતો મહા મોટું કામ, લવો લવ તરવાનો ઠામ.
 લેશે વટવાવાળીનું નામ. કે મુજ. ૪
 ફાગણ ફળફળતી હોળી, પહેર્યા માએ નવરંગ ચીર ચોળી.
 ફેસર જાહુ છાંટ્યાં છે ઘોળી. કે મુજ. ૫
 ચૈતર ચેતનમાં રહોએ. દોહીલા દીન ખરખરના કહીએ.
 ૫૨મ સુખ માગીને લઈએ. કે મુજ. ૬
 ૬૪શાખ વાટ જીવે નારી ધન્ય ધન્ય પાવાગઢવાળી,
 ગરબે રમવા આવો મહાકાળી. કે મુજ. ૭
 જેઠ તો જ્યાંત જળે ઝંઝી, રહ્યા શશી લાનુ પ્રકાશી,

- ધન્ય ધન્ય તે પુરનાં વાશી. કે મુજ
- અશાઠે આશા ઘણી રાખી, રહ્યો સદા શકતી ઉપાસી,
આવો દહાવ કેા લેશે આખી. કે મુજ. ૯
- શ્રાવણ સદાએ સુખકારી, આખો માસ પુજન થાય ભારી,
સેવક જન પણ પણ જાળવાલી. કે મુજ. ૧૦
- ભારે માસ ભાદરવો કહીએ, રાધાષ્ટમીનો દન રૂડો લઈએ.
માણનાં મેળામાં જઈએ. કે મુજ. ૧૧
- આસો માસ ગરબા ગાઉ ભારી, નવિન રાત નવરાતર સારી
તેમાં વદી ચૌદસભારી. કે મુજ. ૧૨
- ઓગણીસે અડસઠ સાલ જ્યારે, બાર માસ પુરણ કીધી ત્યારે
મીતી વૈશાખ સુદ અગીઆરસ રવીવાર. કે મુજ. ૧૩
- અધીક માસ અધીક કરી દીજે રૂઠી દીપ નૈવેદ્યી રીઝે,
નરોત્તમ વીનતી ઉર લીજે. કે મુજ. ૧૪

થાળ વખતે ગાવાના ગરબા (૧૬)

થાળ

આરોગો માતાજી મોરી માય, જેમ જન તારા સુખીઆ થાય. મા.
કનક કશળ ગંગા જળ ભરી, માતાજી આગળ ધીરજ ધરી,
દ્રાક્ષ ચારોળી બદ્ધમ અખરોડ, પસ્તાં લીંબુને પાકાં બોર,

શિંગોડાં સાકર શેલડી, ખડખુચ આંખા કાકડી,
 મગના લાડુને ઘેગર સાર, પેંડા ધારીને દુધપાક,
 ખારાં તીખાંને તમતમાં, આદુ લીંબુને માંહી કરમદ ઘણું,
 શ્રીકૃષ્ણ આઈજી લેજોરે ભોગ, અનેક અનેકના સર્વે સંજોગ,
 ખીર ખાંડ ઘૂન પોળી સાર, આરોગો માતાજી કંસાર.
 લેચી લાપસાંને ચુરમાં, વડાં વેઢમીને શાકજ ઘણું
 દળ શાક ઘૂત પુરણુ કરી, આરોગો માતાજી ચિતધરી,
 કેશર કર્મજ લપાં ભરપુર, જરા રસ માજી જમીએ કુર.
 દુધ કડયાં લેઈ આગળ ધર્યાં, ઘુંટ લરીને માએ આયમન કર્યા
 આરોગી ઉડયાં મોરી માય, જુઠ રહ્યાં તે જન માગી માગી ખાય
 સિંહાસન ઉપર સુંદરી, બેઠાં માત સકળ પરવરા,
 બહેકે જરાસે બીડી કરી, આનંદે માએ મુખમાં ધરી,
 એક એક આગળ ઢોળે વાય, એક એક આગળ નૂતજ થાય,
 વાગે પંચ શબ્દ નિશાન, ભરે ભુંગળ વાગે પરીમાણ,
 સકળ મનોરથ પુરો મોરી ગાય, બેઠે કરજોડી તમ દાસજ ગાય

૧૭

મહંમાયા મહંમાયા, દેવી પ્રદ્યાણી રૂદ્રાણી મહંમાયા,	ટેક.
સતયુગ ધ્વાપર ત્રતા કળીયુગ, કોઈએ લેદ ન પાયા.	દેવી.
પ્રદ્યા વેદ ભણે તોરે આગે, શંકર ધ્યાન ધરાયા.	દેવી.
નારદ નૃત્ય કરે તોરે આગે, કાનુડે બેન બાજયા.	દેવી.

૬૨ ફલેલ સુર્ગમ એ મૈયા, સોમાલાઈ જસ ગુણ ગાયા, દેવી.

૧૮

પ્રાતસકાળે કરણાવતી, મા તારૂ કન્યા સ્વરૂપ,
 તે જે ત્રિભુવન મોહી રહ્યા, મોહ્યા લગારે ભુપ,
 છેડે વળગ્યો છું માત ક્યામને, માતે મેલ્યો કેમ જાય,
 અંખા મેલ્યો કેમ જાય, આરાસુરી હોરાય, ગરૂવા ધડતી હોરાય,
 માહા મતગાલી હોરાય, કર સાડીને કરણા કરો, ટેક. ૧
 મધ્યાને મછર ઘણો, માહા મતંગાલી હોરાય,
 ચોસઠ કુંપા મદે ભયા, પાન કાંજે મોરી માય, છેડે વળગ્યો છું ૨
 સાયંકારે સુંદરી, મા તારૂ વૃંધ સ્વરૂપ
 ચોળી પહેરી ચંપાવતી, પહેર્યા દક્ષિણનાં ચીર,
 ઉભાં સરસ્વતી તીર, છેડે વળગ્યો છું મત. ૩
 મહિસાસુરનેરે મારવા, ચટપટ ચાલ્યાં હોમાય,
 અવની ભારેરે ઘુછ રહી, શેષે રહ્યા નર જાય. છેડે ૪
 તારૂ ધ્યાને સુરીનર ધરે, સુનીવર જપતારે જાવ,
 તેને ધ્યાને આવો નહિ, કાકાં ઘેઝાં માત, છેડે. ૫
 જે ગાએ જે સાંભરે, તેનો અંખામા પુરે આસ,
 દાસ મણીલાઈ એમ ભણે છે, રાણો ચરણની પાસ.
 આપો અવિચળ વાસ, છું તારા દાસનો દાસ. છેડે. ૬

(દેવી માતામાં ગવચ છે તે આરતી)

જે ઉઠીયા શક્તીમા જે ઉઠીયા શક્તી. અખંડ પ્રહ્લાંડ નિપાળ્યાં
પડવે પંડીતમાં. જયો જયો મા જુગદંબે

દ્વિતિયા જે સ્વરૂપ શીવ શક્તી જાણું મા શીવ.

બમા ગુણપતી ગાએ (૨) હરિ ગાએ હરમા. જયો જયો

ત્રતિયા ત્રણ સ્વરૂપ, ત્રિભુવનમાં બેઠાં મા ત્રિભુવનમાં બેઠા

દયા થકી કરવેણી (૨) તું કરવેણી મા. જયો જયો

ચોથેચતુરમહાલક્ષ્મી, આઠસચરાચરબાપ્યાં મા સચરાચરબાપ્યાં

ચાર ભુજ ચોદશમાં (૨) પગટયાં દક્ષિણમાં. જય જય

પંચમી પંચ રૂપી પંચમી ગુણ પદા મા પંચમી,

પંચ તત્વ ત્યાં સોહીએ, (૨) સરવે તત્વે મા. જયો જયો

છઠે તું નારાયણી મહિસાસુર મર્યો મા. મહીસાસુર.

નરનારીનાં રૂપે (૨) વાપ્યાં સધળે મા. જયો જયો

સપ્તમી સપ્ત પાતાળ સાવિત્રી સંધ્યા મા સાવિત્રી,

ગૌ ગંગા ગાયત્રી (૨) ગવરી ગીતા મા. જયો જયો

અષ્ટમી અષ્ટ ભુજ આવી આનંદી મા. આવી,

સુનીવર મુનીવર જન્મ્યા (૨) દેવ દક્ષિણમાં જયો જયો

નવમી નવકુળ નાગ, શેવે નવ દુર્ગા મા. શેવે,

નવરાત્રીનાં પુજન, શીવરાત્રીનાં અરચન. કીધાં હર પ્રહ્લા. જયો જયો

દશમે દશ અવતાર જય વિજ્યા દશમી મા. જય.
 રામે રામ રમાડયા (૨) રાવણુ રોળયો મા. જયો જયો
 એકાદશી અગીઆરસ કાત્યાયની કામા મા. કાત્યા,
 કાપ રક્ષા કાળીકા (૨) શ્યામાને રામા. જયો જયો
 બારશે બાળારૂપ, બહુચરી અંબા મા બહુ,
 બહુક ભેરવ સોહીએ, કાળ ભેરવ સોહીએ, તારાં શેતુજ મા. જયો.
 તેરસે તુળનરૂપ, તમે તારૂણી માતા મા તમે,
 બ્રહ્મા વિસ્તુ માહેશ્વર (૨) ગુણુ તારા ગાતા. જયો જયો.
 ચૌદસે ચંચળ રૂપ. ચંડી ચામુડા મા ચંડી,
 ભકતી ભાવ કરી આપો ચતુરાઈ કરી આપો સીંહવાડની માતા જય.
 પુનમે કુંભ ભર્યો સાંભળને કરૂણા મા. સાંભળને.
 વષીષ્ટ દેવે વખાણ્યો મારકુંડ દેવે વખાણ્યો આઈશુરેલલીતા જયો.
 સંવત સોળે સતાવને, આઈ સોળસેં બાવીસમાં સોળસેં,
 સંવત સોળમાં પ્રગટયાં (૨) દેવાને તીરે. જયો જયો
 તાંબાવતી નશ્રી આઈ રૂપાવતી નશ્રી મા. મહાવાવતી નશ્રી,
 સોળ સહસ્ર ત્યાં સોહીએ (૨) ક્ષમા કરો ગવરી. જયો જયો
 શીવ શકતીની આરતી જે કોઈ ગાસે મા. જે ભાવે ગાશે,
 બેણે શીવાનંદ સ્વામી (૨) સુખ સંપત્તી થાશે કૈલાસે જશે. જયો

રાગ. કલ્યાણ (૨૦)

અહો વડીલ બંધુઓ, સુણને તમે,

પ્રણામ પ્રણામ પ્રણામ, કરી વિનવું અમો. (અહો)

દેવી માતાના ગુણ ગાવાને, આખી બુદ્ધિ દયાળ,
દેવી માતાની કૃપા વડેથી, પુરો થઈ મુજ આશ. (અહો)

પીંગળા હું ન બાણું માટે, નવ કહાવું કવીજન,
મતી અલપ બુદ્ધિથી રચીઉં, હર્ષ ધારી મન. (અહો)

ભુલચુક હોયતો માફી કરશે, નવ દેશે મુને દોષ.
યા, મણીભાઈ શરણે રહોને, પ્રણામે વારંવાર,
વૈશાખ સુદી પુનમને, ઓઝણીસેં અડસઠ સાલ. (અહો)

